

1981 ஆகஸ்டு 28] [மாண்புமிகு திரு. ப. குழைந்தைவேலு]

எ. வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, தமிழ்நாடு, 1981.

ஏ. வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, தமிழ்நாடு, 1981.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 60/1981) ஆய்வுக்கு * எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்த சட்டமுன் வடிவையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன் வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 72/1981) ஆய்வுக்கு ** எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும் என்று மொழிகிறேன்.”

* திரு. எம். செல்லமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக தமிழக அரசின் சார்பிலே வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நியாய ஊதியத்தைக் கொடுக்காத நில உரிமையாளர்களமீது தண்டனை வழங்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அவர்களிடம் இந்த நியாய ஊதியம் கொடுக்காததப்போல் 10 மடங்கு அதிகமாக வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்தச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பதை வரவேற்பதோடு, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினால் இன்றைய தினம் நிலச்சுவான்தார்கள் அந்த நியாய ஊதியம் கொடுக்காமல் இருந்தால், 10 மடங்கு அதிகமான தொகையை அந்த விசாரணை அதிகாரிகள் கோரலாம் என்றிருக்கிறது. இப்படி 10 மடங்கு என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது பாராட்டக்கூடியது. அதே நேரத்தில், ஒரு குறைந்தபட்ச தொகையக்கூட அதலே நிச்சயிக்க வேண்டும். கொடுக்கப்படாத சம்பளத்தைப்போல் மூன்று மடங்குக்கு குறையாமல் வழங்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்திலே திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், இன்று இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி வியாக்கியானம் சொல்லுகின்றபோது கூலி என்கின்ற முறையிலே இருக்கக்கூடிய தொகையில் கால் பங்கு, அரை பங்கு தருவார்களானால், அதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடம் முறையிட்டாலும்கூட, அது பயனற்றதாகி விடும். எனவே, இந்தச் சட்டத்தில் மூன்று பங்கிற்குக்கு றயாமல் இருக்கவேண்டுமென்கின்ற முறையிலே ஒரு திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1981 ஆகஸ்டு 28]

* 1981ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 26 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு கிறிப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

** 1981ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 26 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு கிறிப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

போல், இன்றைய தினம் இந்தக் கூலிச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துகின்ற அதிகாரிகளிடம் முறையிட்டால், அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டும். அவர்களிடம் இன்றைக்கு முறையிட்டால் ஒரு வாரமோ, ஒரு மாதமோ கூட அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்காத குழ்நிலை இருக்கிறது. விரும்பத்தகாத நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு ஆதரவான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் இந்த அதிகாரிகள் எடுப்பார்கள். எனவே அந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு ஒவ்வொரு ரெவின்யூ வட்டங்களிலும் அல்லது ஒவ்வொரு ரெவின்யூ பிரிக்காக்களிலும் விவசாயத் தொழிலாளர்களையும், அனைத்துக் கட்சி சார்பிலே உள்ள ஊழியர்கள்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, இந்தச் சட்டத்தை அமுல்நடத்துவதற்கு ஒரு விரிவான ஏற்பாட்டையும் செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த நியாய ஊதியச் சட்டத்தை தமிழகம் முழுவதும் விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கீழத் தஞ்சையிலே மட்டும் இல்லாமல், தமிழகத்திலே உள்ள அனைத்து விவசாயத் தொழிலாளர்களும் பெறக்கூடிய வகையிலே இந்தச் சட்டத்தை தமிழகம் முழுவதற்கும் நீடிக்கவேண்டும், விரிவுபடுத்த வேண்டும், அதற்கான முறையிலே இதனை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், வேளாண் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கூலி என்று சொல்லுகிறபோது, இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் அறுவடைகூலி 8ல் ஒரு பங்கு என்றிருக்கிறது. ஆனால், கீழத் தஞ்சையில் 9ல் ஒரு பங்கு என்றிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக கீழத் தஞ்சையில் 9ல் என்றிருப்பதை மாற்றி, 8ல் ஒன்று இருக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தை திருத்துகின்ற முறையிலே இந்தக் கூலி உயர்வை கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையையும் எடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இன்றைக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தைத் தமிழகம் முழுவதும் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வர வேண்டும். அதற்கான காரியத் தச்செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சட்டங்களை கொண்டு வருகிறபோது, இந்த தமிழக விவசாயத் தொழிலாளர்களை, அவர்கள் நல்ல கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும், இன்றைக்கு அரசாங்கத்திலே பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போடப்படுகின்றது, விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டு வருகின்ற குழ்நிலையில், இன்றைக்கு வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழ்கின்ற மக்கள் என்று சொல்லக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள்தான் அரசாங்கத்தினுடைய எந்தவிதமான நன்மையும் பெற முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் மேலும் நன்மை பெறக்கூடிய குழ்

1981 ஆகஸ்டு 28]

[திரு. எம். செல்லமுத்து]

நிலையிலே அவர்களுக்கு ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அவர்களுக்கு மேலும் பல பாதுகாப்புகளைக் கொடுக்க வேண்டும்; அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 6-40]

வேலைக்கு உத்தரவாதம் வேண்டும். வேலை செய்யும்போது விபத்துக்குள்ளானால் நிவாரணம் தர வழிவகை செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு உள்ளூரில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு கூலி வேண்டும், அரசின் சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்தால் வெளியூரில் இருந்து விவசாயத் தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஒரு ரெவின்யூ வில்லேஜ் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலே இரண்டு மூன்று கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்கு தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்து தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டும். அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு முழு உத்தரவாதத்தையும் அரசாங்கமே கொடுத்து அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் முறையிலும், இடங்களைக் கொடுப்பதிலும் பொது இடங்களில் அனைத்துப் பகுதி மக்களும் சேர்ந்து வாழும் பகுதியில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய உபரி நிலம், பினாமி நிலம் தரிசு புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க முன்னுரிமை கொடுத்து நிலம் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

ஓய்வு கால ஊதியம் என்று சமீப காலத்தில் அரசு அறிவித்திருந்தாலும் அது போதுமானதாக இல்லை, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 40, 50 வயது அடந்து விட்டால் மிராசதாரர்கள் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கொடுப்பதை விரிவாக்கி அனைத்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஓய்வூதியம் கொடுக்க வேண்டும்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலியை நிர்ணயித்திருப்பதில் சட்டத்தில் சிறியவன், பெரியவன் என்று பாகுபாடு செய்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு நிலைகளில் 14 வயதுக்கு கீழ்ப்பட்டவர்கள் வேலை செய்தால் குற்றம் என்று இருக்கிறது. விவசாய வேலையை எடுத்துக் கொண்டால் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்—பெண்கள் நடவு நடும்போது பெரியவர்கள், சிறியவர்கள் என்று பாகுபாடு பார்ப்பதில்லை, பத்து இருபது பேர் வயலில் இறங்கி வேலை செய்வார்கள். அதிலும் 16, 17 வயது வாலிபர்கள் பெரியவர்களைவிட சுறுசுறுப்பாக சிறப்பாக வேலை செய்வார்கள். அப்படி வேலை செய்கிற

[திரு. எம். செல்லமுத்து]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

16, 17 வயது வாலிபர்களை பெரியவர்கள் என்ற நிலையில் கூலிகிடைக்காத நிலையில் நிலச்சுவான்தார்கள் அவர்களைச் சிறியவர்கள் என்றுச் சொல்லி கூலி யக் குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே சட்டத்தில் பெரியவர், சிறியவர் என்ற பாகுபாடு இருப்பதை மாற்ற வேண்டும்.

அரசாங்கம் கொண்டு வருகிற கூலிச் சட்டம், பல்வேறு உத்தரவுகள், அவர்களுடைய நன்மை கருதி கொண்டு வரப்படுகிற திட்டங்கள் பற்றியெல்லாம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. கிராமப்புற தொழிலாளர்களில் படித்தவர்கள் அதிக அளவு இல்லாத காரணத்தால் அரசாங்கம் விவசாயிகளின் நன்மைக்காக கொண்டு வருகிற சட்டங்கள், திட்டங்கள் இவற்றையெல்லாம் பெரிய அளவுக்கு ரேடியோ மூலம் விளம்பரப்படுத்த வேண்டும், அரசாங்க அதிகாரிகள் மூலமாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று கூறி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமைகிறேன், நன்றி. வணக்கம்.

* திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் வேளாண்மத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டு கொண்டு வரப்பட்ட இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளையும் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலியைக் கொடுக்காத நிலப் பிரபுக்களுக்கு தண்டனை ஆறு திங்கள் சிறை, 500 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்ற முறையிலே சட்ட முன்வடிவுகளைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். அதிகாரி அது பற்றி விசாரணை செய்து அந்த விசாரணையின் முடிவில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அறுவடைக் காலத்தில் அறுவடக் கூலியைக் கொடுக்காது களத்து மேட்டிலிருந்து மிராசுதான் மீறிச் சென்று விட்டால் அதை விசாரணை செய்து தீர்ப்பு எழுதி கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவதற்குள் நெல் களத்து மேட்டிலிருந்து வீட்டிற்குச் சென்று வீட்டுமில் இருந்து வேறு எங்கோ சென்று விடும்.

ஆகவே கோர்ட்டுக்குச் சென்று தீர்ப்பு வருகிற வரையிலும் அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அதனுடைய பலன்கள் கிடைக்காது. எனவே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு கூலி கொடுக்க மறுக்கின்ற மிராசுதாரர்களின் மனுக்கள் மீது விசாரணை நடத்துறபோது ஒரு சில தினங்களில் கோர்ட்டிற்கு போகவேண்டுமென்று அந்த சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கவேண்டுமென்ற முறையிலே இதை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

சமீபத்திலே கீழத் தஞ்சையிலே 8 தாலுக்காக்களில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபட்டு இன்றைக்குள்ள விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டிருக்கிறது, அரிசி விலை உயர்ந்துவிட்டது, எனவே கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த ஆண்டு விவசாய காலத்தில் கோரிக்கை வைத்து இயக்கம் நடத்தினார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சங்கமம், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கமும் கோரிக்கை வைத்து அமைச்சரைச் சந்தித்த பிறகு அதோடு 9 அம்சக் கோரிக்கையையும் முன்வைத்து இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சங்கம் இந்த மாதம் 24 ஆம் தேதியன்று சென்னையிலே ஒரு பெரிய பேரணியை நடத்தி மகஜரை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுத்துதிருக்கிறார்கள். நம் முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்த நேரத்திலே அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட முன்வடிவு விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்த நேரமாக இருந்த காரணத்தினாலே சந்திக்க இயலாமல் போய்விட்டது. நல்ல சட்டங்கள் வருகின்றன. அமைச்சர் நல்ல எண்ணத்தோடு கெண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் எந்த அளவுக்கு அதிகாரிகள் சட்டத்தை அமல் நடத்துகிறார்கள் என்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னாலே கிழக்கு தஞ்சையிலே இன்றைக்குள்ள கூலியை உயர்த்தி வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆண்களுக்கு 9 ரூபாயும் பெண்களுக்கு 7 ரூபாயும் குறைந்த பட்ச கூலியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் வரவேற்கிறோம், பாராட்டுகிறோம். இதிலே இன்னும் ஒரு நல்ல அம்சமும் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூலியை உயர்த்தி அறிவித்த நேரத்திலே தஞ்சை ஜில்லாவிலே உள்ள 16 நிலப்பிரபுக்கள் ஹகோர்ட்டிற்குச் சென்று ஸ்டே வாங்கினார்கள். அப்படி ஸ்டே வாங்கி சையிலே வைத்துக்கொண்டு கீழத் தஞ்சையிலே அமலாக்க வேண்டிய கூலியை அமலாக்காமல் இடையூறாக இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கோர்ட்டிற்குச் செல்ல முடியாத வகையிலே ஒரு தடங்கலான சட்டத் த அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். இப்படிச் சட்டங்கள் எல்லாம் இருந்தாலும்கூட இந்த கூலி அமல்படுத்தப்படுகிறதா என்பதை பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் ஆண்களுக்கு 7 ரூபாயும் பெண்களுக்கு 5 ரூபாயும் கொடுக்கப்படுகிறது. வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மற்ற மாவட்டங்களிலே 2 அல்லது 2½, 3 ரூபாய் கூலி கொடுக்கிறார்கள். சட்டக் கூலியைக் கேட்க தொழிலாளர்கள் பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். திருச்சி மாவட்டத்திலே ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்னாலே ஒரு கிறிஸ்தவ பாத்திரியார் பண்ணையிலே பணியாற்றிய தொழிலாளர்கள் 7 ரூபாய் ஆண்களுக்கும் 5 ரூபாய் பெண்களுக்கும் வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு கொடுக்க மறுத்து அதிகாரிகளிடம் மனுக்கொடுத்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அது ஒரு பாத்திரியார் பண்ணை என்றும் சிறுபான்மையோர் வைத்து இருக்கிற பண்ணைக்கு இந்தச் சட்டம்

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாது என்றும் சொன்னார்கள். மாவட்டம் முழுவதும் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள். அன்றைக்கு கலெக்டராக இருந்தவர் சீனிவாசன். தமிழகம் முழுவதும், இடையாத்தூர் சம்பவம், சேக்கனாங்குப்பம் சம்பவம் எல்லாவற்றிற்கும் கூலிப் பிரச்சினைதான் காரணம். அமல்படுத்தவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்லமுத்து அவர்கள் சொன்னதைப்போல் அதிகாரிகளிடம் சொல்லிச் சொல்லி நாங்கள் அலுத்துவிட்டோம்.

[மாலை 6-50]

இதை அமல்படுத்த வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியோடு சேர்த்து ஒரு சர்வகட்சி குழு அமைத்து, யார் மீறினாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கையெடுப்பதற்கான உரிமையைக் கொடுத்தால்தான் இந்தச் சட்டம் உண்மையில் சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு பலனை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காலையிலே பேசிய நிதியமைச்சரவர்கள் 62 சதவீதம் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்பவர்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல, வருமானம் குறைவாக இருப்பவர்கள் 47 சதவீதம் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய்க்குக் கீழே உள்ளவர்கள், நமது நிதியமைச்சரவர்களின் வாதப்படி தமிழகத்தில் பெரும்பகுதி விவசாயத் தொழிலாளர்கள்தான். அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வேலைநாட்கள் மிகக் குறைவானதாகும். ஒரு ஆண்டுக்கு 3 மாதங்கள், 4 மாதங்களுக்கு மேல் அவர்களுக்கு நிரந்தர வேலை கிடையாது. எனவே, இதையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் தமிழகம் முழுவதும் இன்றைக்கிருக்கின்ற விலைவாசி உயர்வைக் கணக்கில் கொண்டு எதிர்காலத்தில் பரிசீலனை செய்து இன்றைக்குக்கும் கூலியைவிட அதிகமாக உயர்த்தி அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வசையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கூலிப்பிரச்சனையில் சமீபத்தில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் கொடவாசல், அரிச்சபுரம், சிலத்தநல்லூர் போன்ற பலயிடங்களிலே வழக்குகள் இருக்கின்றன. அன்றைக்கு அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; முதலமைச்சரைக் கலந்து கொண்டு அப்படி வழக்குகள் இருந்தால் அவைகளைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வழக்கை வாபஸ் வாங்க வேண்டும். நில உச்சவரம்பு வந்ததால் யார் ஏர் பிடித்து உழுகிறார்களோ, யார் மண்வெட்டி எடுத்து வெட்டுகிறார்களோ அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த நிலத்தை ஒப்படைத்தால், பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கும் நமது மாநிலத்தில் அதிக உற்பத்தியைப் பெற முடியும். நில உச்சவரம்பு

1981 ஆகஸ்டு 28] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

வருகிறது, மிச்ச நிலம் பெறுகிறார்கள், ஆனால் அதிகாரிகள் அவற்றை யாருக்கு வழங்குகிறார்கள், நிலமற்றவர்களுக்கு வழங்குகிறார்களா என்று பார்த்தால், தொழில் நடத்தக் கூடியவர்கள் அல்லது மற்றத் தொழில்களில் ஈடுபடக் கூடியவர்களுக்கு நிலம் இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு அந்த நிலம் போய்ச் செலுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் மற்றவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். இந்த நிலையைப்போக்க வ்வசாயத் தொழிலாளர்களுக்கே அந்த நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களிலும் உரிமை படைத்தவர்களுக்கு ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் ஒருங்கிணைந்த சட்டம் கிடையாது. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், மின்சாரத் தொழிலாளர்கள், இரயில்வே தொழிலாளர்கள், தபால் தந்தி ஊழியர்கள் இதுபோல் இன்னும் மற்ற மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கு இருப்பதைப்போல, விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பாதுகாப்பான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால்தான் எதிர்காலத்திலே அவர்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளிக்கு 60 வயது ஆகிறது என்றால். 7-வது வயதிலே அவன் மாடு மேய்ப்பதற்காக கம்பு எடுக்கிறான், 60 வயது வரை உழைக்கிறான். ஆனால் மற்றத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு 58 வயதாகி விட்டு, வீட்டிற்குச் சென்றால் குறைந்தபட்சம் பென்ஷன் கிடைக்கிறது. மற்றபடி பிராவிடின்ட் ஃபண்ட் பணம் எல்லாம் சேர்த்துக் கொஞ்சம் பணம் கிடைக்கிறது. ஆனால் விவசாயத் தொழிலாளி 53 ஆண்டுகள் இந்தத் தேசத்திற்காக உழைத்து, மண்வெட்டி எடுத்து உடலில் உள்ள எலும்பு நோக உழைத்து வயதாகி வெளியேறும்பொழுது அவனுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. ஆனால் நமது அமைச்சரவை அவனை அனாதை என்று அனாதை விஸ்டிலே சேர்க்கக்கூடாது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த விவசாயத் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் அவன் தன்னுடைய மகனையோ அல்லது மகளையோ நம்பியிருக்க முடியாது. ஏனென்றால் எத்தனை மக்கள் இருந்தாலும் அவர்களும் தங்கள் குழந்தைகளைத்தான் கவனிக்கிறார்கள்; தந்தையைப் பார்ப்பது என்பது மிகக் குறைவு. ஆகவே, அந்த வயதான விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குக் குறைந்தபட்சம் மாதம் ஒன்றுக்குக் கேரளா வப்போல 50 ரூபாய் மாதாமாதம் கொடுக்கத் தமிழக அரசு முன் வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, உழைக்கும் விவசாய பெண்கள் வேலையை லெகுவான வேலை என்று தமிழகஅரசு அறிவித்து இருப்பதுவருந்தத்தக்கது. எனவே கடினமான வேலை என்று அறிவிக்கவேண்டுகிறேன். பெண் விவசாயத் தொழிலாளிகள் நிலைமை மோசமாக

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1981 ஆகஸ்டு 28]

இருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியும், பத்துமாத கர்ப்பினியாக இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு நடவு நட்டு வந்தால்தான் குடும்பத்தை நடத்த முடியும். எனவே, அந்த பத்து மாதக் கர்ப்பினிப் பெண் காலையில் நடவு நட்டு விட்டு மாலையில் வீட்டிற்கு வந்து படுத்தால், இடுப்பு வலி எடுத்தால் காலையில் பிரசவம் ஆகும் நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, பிரசவமாகும் வரையில் அவர்கள் உழைக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் அவர்களுடைய பொருளாதார நெருக்கடியில் அந்தக் குடும்பமிருக்கிறது. ஆகவே, பெண் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குப் பிரசவ காலத்தில் இரண்டு மாதமோ மூன்று மாதமோ மாதத்திற்குக் குறைந்தபட்சம் 30 ரூபாய் கொடுக்கவும் குறைந்தபட்சம் இலவசமாக வைத்தியச் சிகிச்சை அளிப்பதற்கும் அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், விவசாயத்தொழிலாளர்களில் பெரும்பகுதியினர் அரிசனங்கள். 100-க்கு 70 பேர்கள் அரிசனங்கள். ஆனால், இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் ஜாதிக்கலவரம். மீனாட்சிபுரம், தோலார் என்று எங்கு பார்த்தாலும், அரிசனங்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். நான் இந்தச் சபையில் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் வெளியே இருக்கிற தலைவர்கள் அனைவரையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜாதிக்கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளாதீர்கள். ஜாதியின் பெயரால் நடத்தக்கூடிய கூட்டத்திற்கும் ஜாதியின் பெயரால் நடத்தக்கூடிய பேரணிக்கும் பெரிய அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் பங்கு கொள்வதன் காரணமாகத்தான் தமிழகத்தில் ஜாதி எண்ணமும், ஜாதி வெறியும் இன்றைக்குத் தலை தூக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்றால் அம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகளில் அரசியல் தலைவர்கள் கலந்துகொள்ளக் கூடாது. அரிசனங்கள், வன்னியர்கள், தேவர்கள், கள்ளர்கள் என்று இப்படித் தமிழகம் முழுவதும் ஒரு நிலைமை வருவதற்குக் காரணம். ஒவ்வொரு ஜாதியின் பெயராலும் மாநாடு நடக்கும் போது, அரசியல் தலைவர்கள் பங்குகொள்வதுதான். எம்.பிக்கள் எம். எல். ஏக்கள், அந்தப் பேரணிக்குத் தலைமை தாங்குவதன் காரணமாக, ஜாதி எண்ணங்கள் இப்பொழுது தலை தூக்கியுள்ளன. அதற்கு அரசியல் தலைவர்கள் இடமளிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயக் கூலிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு, தமிழகத்தில் ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்து, தரிசுப்புறம்போக்குகளை அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்குக் கொடுத்து, சாகுபடி நிலம் கொடுத்து, இப்படிப் பல்வேறு சலுகைகளை நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்காலத்தில் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இவ்விரண்டு மசோதாக்களையும் ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன்: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-ஆம் ஆண்டு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயக் கூலிச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் வரவேற்கிறேன். ஏற்கனவே சில நாட்களுக்கு முன்னால் கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ரூ. 9, ரூ. 7 என்று கூலி அறிவித்தார்கள்

1981 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. என். வரதராஜன்]

மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பல் கொண்டிருக்கூடிய நல்ல சுருத்துக்களை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். இன்றையதினம் இந்த நியாயக் கூலி சட்டம் ஓரளவு, கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலே இருக்கக் கூடிய 80 வீட்டாரங்களுக்குத்தான் பொருந்தும். இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி நாம் விவாதிக்கிறபொழுது தமிழ்நாட்டிலே உள்ள 4 கோடியே 82 இலட்சம் மக்களில் கிட்டத்தட்ட 1 கோடி பேர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கிறார்கள் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். 1971-ஆம் ஆண்டு சென்சஸிலே, கிராமத்தில் வாழும்படியான ஜனத் தொகையில் 21 சதவீதம் பேர் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அது, இப்பொழுது 30 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, 1 கோடி பேர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகள் இன்று நியாயமான ஊதியம் பெறுவதற்கு, கூலி பெறுவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தை மிக உன்னிப்போடு வரவேற்கின்ற பொழுதே அரசினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். காவேரி பாயும்படியான கிதம்பரத்திலோ, திருச்சியிலோ அல்லது திருநெல்வேலி ஜில்லா போன்ற பல்வேறு நஞ்சைப் பகுதிகளிலே அல்லது தமிழ்நாட்டிலே கருப்பு, பருத்தி போன்ற பணப் பயிர் உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய பகுதிகளிலே உழைக்கும் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் இந்த நியாயக் கூலிச் சட்டத்தில், கூலி எவ்வளவு நாம் கொடுத்திருக்கிறோமோ, அதையே தமிழ்நாடு முழுவதும் கொண்டு வர முயற்சி எடுக்க வேண்டிய முக்கியமான காலம் இது. இன்றைக்கு விலகல் உயர்ந்து கொண்டிருப்பது இந்தப் பகுதி மக்களுக்குக் கஷ்டங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அரசு கவனத்திலே கொண்டு விடவில்லை. இந்தக் கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலே அறிவித்திருக்கும் கூலிச் சட்டத்தை, தமிழகம் முழுவதும் அமுல்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[இரவு 7.00]

அடுத்து இந்த சட்டம் கொண்டு வருவதை நிறைவேற்றுவதற்குள்ள ஒரு அமைப்பு அன்றுதே வப்படுகிறது அதிலே இந்தச் சட்டம் ஒரு சில உதவிகளாகச் செய்கிறது என்று நான் பார்க்கிறேன். ஆனால் உண்மையிலே ரெவின்யூ இலாகாவிலே இருக்கக்கூடிய, வருமான வரி இலாகாவிலே இருக்கக்கூடிய, வருவாய்த் துறையிலே இருக்கக்கூடிய, அதிகப்படியான பளுவினாலே அந்த வேலைகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் உணர்வார். இந்த விவாதம் நடக்கிறபோது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருப்பது நல்லதாக எனக்குப்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைய தினம் எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதோ அதைப்போல இந்த விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் அவர்கள் நாளை வளருகிற ஒரு சக்தியாக இந்தத் நாட்டிலே இருக்கின்றபோது, அவர்களுக்கு இந்த தொழிலாளர் நல இலாகா மூலமாக இந்தச் சட்டங்களை அமல் நடத்துகின்ற நடவடிக்கைகளை எதிர்காலத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கான

ஒரு சட்டமுன் வடிவு தேவைப்படுகிறது என்பதை வற்புறுத்துகிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே தண்டனை உள்பட வந்திருக்கிறது. இது பாராட்ட வேண்டிய, வரவேற்க வேண்டிய ஒரு சட்டம். விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் நம்பிக்கை அளிக்கும். ஆனால் இதை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றது. 2 ரூபாய், ஒரு ரூபாய் 50 காசுகூட தினக் கூலி இன்றைக்கு பெருகிற ஒரு நிலை இருக்கிறது. நாம் போடுகிற கூலிச்சட்டம் அமலாகாமல் இருக்கும் நிலை இருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய அமைப்பு இன்றைக்கு பலகிணமாக இருப்பதால் இந்தச் சட்டம் அமலாகக் கூடியதில் இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களைப் போக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், உறுதியாக இந்தச் சட்டம் அமலாவதற்கு ஒரு சட்டமுன்வடிவு தேவைப்படுகிறது, அதற்கான அதிகாரம் தேவைப்படுகிறது.

அடுத்து இன்று தமிழ்நாட்டிலே கடந்த 24-ந்தேதி இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த விவசாயத் தொழிலாளிகள் சென்னை நகரத்திற்கு வந்து பேரணி நடத்தி கோரிக்கையை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அடுத்த 31-ம் தேதி வட்டத் தலைநகரங்களில் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தி அங்கே இருக்கக்கூடிய தாசில்தார்கள் அல்லது துணைக் கலைக்டர்களைப் பார்த்து மகஜர்களை கொடுக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கோரிக்கைகள் தமிழ்நாட்டில் மிகவும் முக்கியமாக இருக்கிறது. ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டம் தேவைப்படுகிறது. சமீபத்தில் கூட தமிழ்நாட்டில் நீண்ட காலமாக பாதிக்கப்பட்டு பாவப்பட்டிருந்த கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வந்தால் அந்தச் சட்டத்திலே, இன்று உத்திராபதி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல பிரசவ கால சகாய நிதி, கிராச்சுவிடி, விபத்தில் இறந்தால் நட்சு, அவர்களுக்குள்ள நியாயக்கூலிச் சட்டம், இவைகளை ஒன்றிணைத்து இருக்கிற சட்டமாக அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். இன்று தமிழ்நாட்டிலே நாம் அதிகமாக வற்புறுத்தவேண்டிய ஒன்றாக இருப்பது 60 வயதான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாதம் ஒய்வூதியம் 50 ரூபாய்களை கொடுக்கும் முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இது அண்டை ம நிலங்களிலே நிறைவேற்றப்படுகிறது. அது அவர்களுடைய கைகளையும் பலப்படுத்துவதாகவும் இருக்கிறது. உதவி செய்வதாகவும் இருக்கிறது.

இன்று அரிசன மக்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறபோது அதற்கு மிக முக்கியமானது அவர்களுடைய வருவாய்தான் என்பதை நாம் கவனிக் வேண்டும். மதுரையிலே ஒரு கூட்டம் மில்லிலே அரிசன தொழிலாளியா இல்லையா என்றெல்லாம் பார்ப்பதில்லை. ஒரே கேன்ட்டினிலே இரண்டு பேர்களும் ஒரே பீளிலே சாப்பிடுகிறார்கள். ஒரே சிப்பியில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைப்பது ஒரே சம்பளம்.

வருவாய்தான் இன்றைக்கு ஜாதி ஒழிப்புக்கு முக்கியமான அமைப்பாக இருக்கின்றது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொண்டால் அவர்களது கைகளைப் பலப்படுத்தும் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளிகள், அநாதைகளாக இருப்பது மட்டுமல்ல, பிச்சை எடுத்து தெருவிலே திரிகிற நிலை இனிமேல் உலகத்திலே வாழவேண்டுமா என்ற நொந்து, வெந்து நிற்கின்ற ஒரு கூட்டமாக விவசாயத் தொழிலாளிகள் கூட்டம் நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கிறது என்பதை மனதிலே கொள்ளவேண்டும். இன்று பலவிதமான சட்டங்களை நிறைவேற்ற முயற்சிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பினாமி நிலங்களை எடுத்து, உபரி நிலங்களை எடுக்கவேண்டும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ½ ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர் வழங்கவேண்டும். அதன் மூலம் கிராமப்புறத்திலே ஒரு மறுமலர்ச்சிக்கு எதிர்காலத்தில் பாதி அமைக்கவேண்டிய மகத்தான பொருப்பு இன்று நம் முன்னாலே இருக்கின்றது. அதை இந்த அமைச்சரவை நிறைவேற்றுகிற வழியிலே அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 60 வயதுக்கு மேற்பட்டால் அவர்களுக்கு ஒய்வு ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையை அமல் படுத்தினால் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நாம் பெரிய உதவிகளைச் செய்தவர்களாவோம். அப்படிப் பட்ட ஒருங்கிணைந்த ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இந்த சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியச் சட்டத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக் களைக் கூற விழைகிறேன்.

கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டம் நீங்கலாக தமிழ்நாடு பூராவக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாய ஊதியம் வழங்கக்கூடிய சட்டத்தை இங்கே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாய ஊதியம் கிடைக்காத இடங்களில், அவர்கள் அதற்கு பேராரடக்கூடிய முயற்சிகள் செய்கிறபோது, நிலச்சுவான்தார்கள், இதுவரை அதிகம் செலுத்தி வந்தவர்கள் எல்லாம் அடக்குமுறை செய்கிறதால் இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலை வராமல் இருக்க தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உரிமையை கேட்கிற காரணத்தாலே, அடக்குமுறையினால் வழக்கு மன்றங்களுக்கும் மற்ற நிலைகளுக்கும் செய்கிறபோது, வருவாய் இல்லாத காரணத்தால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி பாதிக்கப்பட்டு இருப்பவர்களைப் பணத்தைக் காட்டி தன் பக்கம் இழுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நிலச்சொந்தக்காரர்கள் எண்ணுகிறார்கள்.

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

[1981 ஆகஸ்ட் 28]

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நியாய ஊதியத்தைப் பெற்று, அவர்கள் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு நியாய ஊதியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற அதே நேரத்திலே, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய நியாய ஊதியத்திற்காக அதிகாரிகளிடத்திலே செல்ல வேண்டுமென்கிற சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டும். அதிகாரிகளே நடவடிக்கை எடுத்து தொழிலாளர்களுக்கு நீதி கிடைக்கிற வகையிலே, அடக்குமுறை செய்பவர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். அதிகாரிகளே நேரடியாக, நியாயக் கூலி வழங்கப்படாத இடங்களிலே நடவடிக்கை எடுத்து அதன் மூலமாக நியாயமான ஊதியம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அடக்குமுறை செய்பவர்களுக்கு சட்டம் தண்டனை வழங்குவதோடு, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கூலி கிடைக்காத நிலையில் கஷ்டப்படுகிற அந்த மக்களுக்கு கூலியை விட அதிகமான பயணத் தர நஷ்டயீட்டுத் தொகை பெற்றுத் தர வேண்டும் என்கிற வகையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று, நியாயக் கூலி வழங்குவதற்கு அதிகாரிகளே நேரடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதைப்போல, 'அன்-ஆர்கனைஸ்ட் செக்ட்டார்' அக இருக்கிற ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு, அதன் மூலமாக நியாயக் கூலி வழங்க வேண்டும்.

கிடைக்காத இடங்களிலே, மாவட்ட அளவிலே, தாலுக்கா அளவிலே கமிட்டிகள் அமைத்து, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நியாயக் கூலி வழங்க வேண்டுமென்று நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பினை வழங்கிய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டு சட்டமுன் வடிவுகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்டம் வருகிற போது வரவேற்று பேசுவார்கள் என்பதில் எனக்குத் தெரியும். இன்னும் சில கோரிக்கைகளை வைப்பார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். இதற்கு என்ன காரணமென்றால், வைத்த கோரிக்கைகள் வீணாகாது என்று அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருப்பதால் கோரிக்கைகள் வைக்கிறார்கள்.

கோரிக்கைகள் வைப்பதற்கு முன்னாலே கூட மல சட்டங்கள் வந்து நிறைவேற்றப்பட்டுவிடுமோ என்கிற, நாம் கோரிக்கைகள் வைப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுமோ என்ற அச்ச உணர்வு காரணமாகக் கூட சில நேரங்களில் கோரிக்கைகளை வைப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். கோரிக்கைகள் வைக்கிற போது அரசு சட்டங்களை வேகமாகக் கொண்டு வருகிறபோது,

1981 ஆகஸ்டு 28]

(திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்)

இன்னும் சிறிது வேகமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காக கோரிக்கைகளை வைக்கிறார்கள் என்று இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைச் சொல்கிறபோது சிலதினங்களுக்கு முன்னால் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களை இங்கே பெரிய ஊர்வலமாக அழைத்து வந்து கோரிக்கைகளைக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இது போதாது என்பதற்காக இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, விவசாயத் தொழிலாளர்களை நாங்கள் மாவட்டந்தோறும், கோரிக்கைகளைக் கொடுக்க விருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கோரிக்கைகளை வைப்பதற்காக இந்தத் தொழிலாளிகளை இந்த விவசாய நேரங்களிலே திரட்டி, பல மல்களுக்கு அப்பால் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, நீங்கள் வேதனைப் படுகிறீர்களோ, இல்லையோ, என்னைப் பொறுத்த வரையில் வேதனைப்படுகிறேன்.

(இரவு 7.10)

ஏன் அத்தனை பேர்களை நீங்கள் சென்னைக்கு அழைத்து வருகிறீர்கள்? நீங்கள் சென்னைக்கு வராமலே கூட உங்களிலே ஒருவர் இருவர் வந்து அந்தக் கோரிக்கைகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தால்கூட ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வந்து கோரிக்கைகளைக் கொடுக்கிறபோது அதற்கு எவ்வளவு மதிப்பு இருக்கிறதோ அதே அளவுக்கு மதிப்பு கொடுக்கும், பீரச் சைகளைக் கவனிக்கும் இந்த அரசு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இங்கே இருக்கிற யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் கட்சியின் தலைவர்களாக இருந்தாலும், கொண்டர்களாக இருந்தாலும் கோரிக்கைகளைக் கொடுக்கிறபோது, அந்த கோரிக்கைகளை யார் கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்க்காமல் அதில் இருக்கிற நியாயமான எண்ணத்தைப் பார்த்து இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரதராஜன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்குப் பஸ்டிடங்களில் இப்போதுதான் மழை பெய்கிறது; பல இடங்களில் தண்ணீர் வருகிறது. இந்த நேரத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களை ஊர்வலத்திற்கு அழைத்தால், அவர்களுக்கு 2, 3 நாள் கூலி கிடைக்காமல் போவதுடன், பயிர் வேலைகளும் பாதிக்கும். ஆகவே அவர்களை ஊர்வலத்திற்கு அழைக்க வேண்டாம், அழைக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1981 ஆகஸ்ட் 28]

ஊர்வலம் அழைப்பதற்குப் பதிலாக அந்தக் கோரிக்கைகளை என்னிடம் கொடுங்கள், அல்லது அரசிடம் கொடுங்கள், அல்லது முதலமைச்சரிடம் கொடுங்கள். உங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகள் நிச்சயமாக கவனிக்கப்படும், கவனிக்கப்படும், கவனிக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோரிக்கைகளை கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறாரே, கவனிப்பாரா என்று நீங்கள் நினைக்க வேண்டாம். காரணம் உங்களுடைய கோரிக்கை எல்லாம், உங்களுடைய கோரிக்கை அல்ல; நம்முடைய கோரிக்கை; இந்த நாட்டினுடைய ஏழை எளிய விவசாயிகளுடைய கோரிக்கை. ஆகையால் அந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் இந்த அரசு நிச்சயமாகக் கவனிக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. உத்திராபதி அவர்கள் சொல்லும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். மைனாரிட்டி சொசைட்டி என்பதால் அவர்கள் நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கேட்க மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் இங்கே அவை முன்னால் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்பது பிரச்சனை அல்ல. யாராக இருந்தாலும் நியாயமான கோரிக்கை என்றால் நிச்சயமாகக் கவனிக்கப்படும். அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற கூலியை அளிப்பதில் யாருக்கும் விதிவிலக்கு இல்லை. உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால் அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட பிறகு அரசுப் பண்ணைகளில் பல அதிகாரிகள் நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுக்காமல் இருந்தார்கள். அது அரசின் கவனத்திற்கு வந்தவுடன் ஏற்கெனவே கொடுக்காத நாட்களுக்கும் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகையால் இந்த சட்டத்தின் முன்னால் மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்பது ஒரு பிரச்சனை அல்ல.

எல்லோருக்கும் வாய் இருக்கிறது. வயிறு இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் பிள்ளை குட்டி இருக்கிறது. ஆகையால் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி சம்பளம்தான் கொடுப்பார்கள், யாருக்கும் குறைக்க மாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் வருவாய்த்துறைக்கு அதிகமான வேலை இருப்பதால் எங்கே கவனிக்கப் போகிறார்கள் என்று எண்ணத் தேவையில்லை. கீழ்த்தஞ்சையில் 7 தாலுகாக்கள்தான் இருக்கின்றன. 7 தாலுகாக்களிலும் 7 தாலித்தார்கள் தனியாக இந்தப் பணிகளைக் கவனிப்பதற்கென்றே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த கூலி, உயர்ந்த கூலி என்ற பிரச்சனை வருகிறபோது, நிர்ணயித்த கூலி வழங்கப்படவில்லை என்று வருகின்ற வழக்குகளைக் கவனிப்பதற்காக, அந்த வழக்குகளைப் பற்றி முடிவெடுப்பதற்காக மட்டும் 7 தாலித்தார்கள் போட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 28) (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

அதன் காரணமாக இரண்டு ஆண்டுக்குள் 333 வழக்குகள் எடுத்து முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படி, உங்களுடைய விவசாயத் தொழிலாளர் கூளுடைய வேண்டுகோள்களை எல்லாம் இந்த அரசு நல்ல முறையிலே கவனிக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு நிர்ணயித்த கூலி கிடைக்க வில்லை என்றால் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களே நேரடியாக வழக்கு போடலாம். அதற்கான சட்டம் இங்கே வந்திருக்கிறது. தாசில்தார்கள் அதற்குத் தீர்ப்பு கூறுகிறார்கள், அதற்குத் தீர்ப்பு கூறிவிட்டால் மேல் முறையீட்டுக்காக கீழ் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. அதன் பிறகு வேண்டுமென்றால் நிலச் சொந்தக் காரர்கள் ஆர்.டி.ஓ. விடம் வழக்குப் போடலாம். அங்கேயும் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு வந்துவிட்டால் அதன் பிறகு அவர்கள் சாதாரண கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. உயர்நீதிமன்றத்திற்குத்தான் போக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சட்டம் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6 மாதம் அல்லது 500 ரூபாய் அபராதம் அல்லது இரண்டும் சேர்த்து விதிக்கப்படும் என்ற நிலை எல்லோருக்கும் தெரியும். அதுமட்டுமில்லாமல் கிரிமினல் கேஸும் அவர்கள் மீது போடப்படும் என்பதையும் நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. பாதி கொடுத்திருந்தாலும், அதைப் போல 10 மடங்கு வரையிலும் வசூல் செய்து கொள்வதற்கு இந்த சட்டத்திலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு இந்த குறைந்த பட்சக் கூலி சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகின்றபோது பலர் உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போனார்கள். அப்படிப் போனாலும் இனி அது அவர்களுக்கு வீண் செலவுதான். ஆகவே கூலியினைப் பிறகு எப்படியாவது வாங்கிவிடலாம் என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம். முன்பு குறைந்த கூலியைக் கொடுத்திருந்தாலும் இப்போது அதை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த சட்டத்திலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படி கூலியைக் குறைத்துக் கொடுத்தால் 4 மாதமோ அல்லது 6 மாதமோ அல்லது ஒரு பசலிக்கு சம்பந்தப்பட்ட கூலியை அடுத்த பசலியிலே வாங்கிக் கொடுப்பதற்கும் இந்த அரசு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும்.

இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் மீதும் பின்தங்கிய மக்கள் மீதும் எவ்வளவு தூரத்திற்கு கவனம் கொண்டு இதை எல்லாம் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். வருவாய்த்துறை அமைச்சர் இந்த சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார் என்றால் அதற்கு முதல்வர் அவர்களும்

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்) [1981 ஆகஸ்டு 28]

கையெழுத்துப் போட்டுத்தானே இங்கு கொண்டு வர முடியும். ஆகவே, 6 மாதங்கள் அல்லது ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னாலே உள்ள கூலியைக் கூட வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு அவர்கள் தனது சம்மதத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது உங்களுடைய கோரிக்கைகளை எல்லாம் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு கவனித்து முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை மட்டுமல்ல, மற்ற தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளைக் கூட நிறைவேற்றுவதற்காக அதுபற்றிய விவரங்களை எங்களிடத்திலே கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் நீங்கள் அவர்களை ஒன்று திரட்டுங்கள் என்று மீண்டும் உங்களிடத்திலே கூறிக்கொண்டு இந்த சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின்படி கூலி கொடுக்காதவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய முறையில் வழக்குத் தொடர்வதற்கு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

ஆனால் உள்ளூர் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அரசால் விதிக்கப்படுகின்ற குறைந்த பட்சக் கூலியினைக் கேட்கிறார்கள் என்பதற்காக வெளியூரிலே இருந்து மிகக் குறைந்த கூலிக்கு ஆட்களைக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அதைத் தடுக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள், மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் நலன்களை எந்தெந்த முறையிலே சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து அவர்களைப் பாதுகாக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பாதுகாக்கின்ற முறையிலே நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்கள் சொல்கின்ற பிரச்சினைகள் நாட்டிலே இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. சில ஊர்களில் உள்ள பெரியதனக் காரர்கள் அந்த ஊர்களிலே உள்ள அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடியவர்களுக்கு எதிராக வெளியூர்களில் இருந்து தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வருகின்ற நிலைமை உண்டு. ஆனால் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் எல்லாம் வந்தாலும் குறைந்த பட்சக் கூலியைக் கொடுத்துதான் ஆக வேண்டும் இந்தச் சட்டத்தின்படி, குறைந்தபட்சக் கூலி கொடுக்காவிட்டால் ஜெயில். கொடுக்காவிட்டால் பத்து மடங்கு வாங்கப்படும் என்று சட்டம் வந்திருக்கின்றது. ஆகவே இன்றைக்குக் கூலி கொடுக்காவிட்டால் கூட போய் வேலைசெய்யலாம். இப்போது குறைந்தபட்ச கூலியைக் கொடுக்காவிட்டால் கூட வேலையைச் செய்துவிட்டு வந்ததற்குப் பிறகு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள்

1981 ஆகஸ்டு 28]

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

அந்தக் கூலியை வாங்கிக் கொடுப்பார்கள். ஆகவே ஆதிக்கம் படைத்தவர்கள் குறைவான கூலிதான் கொடுப்போம், அதற்கு சம்மதித்து வந்தால் தான் உள்ளூர்க்காரர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வோம் என்று சொன்னாலும்கூட தொழிலாளர்கள் அவர்களிடம் அந்தக் கூலியை வாங்கிக்கொண்டு வேலைக்குக் செல்லட்டும். அதற்குப் பிறகு வழக்கு தொடர்ந்து அந்தக் கூலியை வாங்கிக்கொடுப்போம். முன்பெல்லாம் தொழிலாளர்கள் தான் வழக்கு தொடரவேண்டி இருந்தது.

[இரவு 7-20]

தொழிலாளர்கள் எப்படி வழக்குப் போட முடியும்? அவர்களே பட்டினி. கேஸ் போடுவதற்கு, வக்கீல்களுக்கு பணம் கொடுப்பதற்கு எங்கே போவார்கள், ஆனால் இப்போது அவர்களின் சார்பாக அரசே போடுகிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்து விட்டு கொடுக்கும் கூலியை வாங்கிக் கொண்டு, இவ்வளவுதான் கொடுத்தார்கள் என்று எழுதிக்கொடுக்கவேண்டியது. அதற்குப் பிறகு அரசே அவர்களின் சார்பாக வழக்கு தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டிய பணத்தை வாங்கிக் கொடுத்துவிடுகிறது. இப்போது அந்த வகையில் சட்டத்தில் பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இந்த நாட்டின் விவசாயக் கூலிகளின் சட்டத்திலே சிறுவர்கள், சிறுமிகள் என்று தனிப் பிரிவு கொடுத்து போட்டிருக்கிறார்கள். 10 வயது 15 வயதான பெண் குழந்தைகளாக இருந்தாலும், ஆண் சிறுவர்களாக இருந்தாலும், வேலையை ஒரே அளவில் தான்—பெரியவர்கள் செய்யக் கூடிய அளவில்தான் செய்கிறார்கள். வேலை வாங்கப் படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு பெரியவர்களுக்கு கொடுக்கும் அளவிற்கு கூலி கிடைப்பதில்லை, சிறுவர்கள் என்று பாதிக் கூலி கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் பயன்பேறும் வகையில் அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,, நெடுங்காலமாக இருந்து வரும் சட்டம் இது. பெரியவர்கள், சிறியவர்கள் என்று அதிலே பிரிவுகள் உண்டு. அதிலே தற்போது சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பது தெரியும். இருந்தாலும் ஏன் இதை மாற்றாமல் அப்படியே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், இதை எடுத்துவிட்டால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய் விடும், என்பதற்காகத்தான் பழைய சட்டத்தின் இந்தப் பிரிவுகள் மாற்றாமல் அப்படியே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஏனெனில் சில இடங்களில் வயதுக்கு வராதவர்களை, அதாவது, 13 விருந்து 15 வயது வரை உள்ள சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1981 ஆகஸ்டு 28]

வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டு பாதிக்கூலி கொடுக்கிறார்கள். பாதிக்கூலி கொடுப்பதால் அதிக அளவில் அவர்கள் வேலைக்கு எடுக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர், அவர்கள் வேலை கற்றுக் கொண்டு, பின்னால் மிக உதவியாக இருப்பார்கள் என்ற நிலையில்-அப்பிரண்டிஸ்ஸை-க எடுத்துக் கொண்டு, முழுச் சம்பளமும் கொடுப்பதுண்டு, ஆனால் எப்படி இருந்தாலும், மண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனையை மனதில் கொண்டு அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில், இந்த அரசு யோசிக்கும், நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 60/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 60/1981) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 72/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1 முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 72/1981) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 29-8-1981 காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7.23 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்

94. தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கு வடிகால் வாரிய (தகுதிகள், பதவிக்காலம், பயணப்படி வழங்கல், பணியின் ஏரணிய வரம்பு நிபந்தனைகள்) விதிகளின் 7-வது விதியில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து, ஊர்வளர்ச்சி உள்ளட்சித் துறையின் 6-1 1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 631 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு “தமிழ்நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு குடிநீர் வழங்கு வடிகால் வாரியச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1971) 72 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவையின் முன் வைக்கப்பெற்றது.

95. தமிழ்நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு நகராட்சிப் பொதுப் பணி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து, ஊர்வளர்ச்சி உள்ளட்சித் துறையின் 25-4-1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 742 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு “தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 304 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது.”